

Orožje so v skrivališče prepeljali pod okriljem noči

V Ložu je skrival 30 kar zabojev orožja, a razen njegovih 'soborcev' za to ni vedel nihče, niti žena ne

Miroslav Podobnik iz Loža je še pred izbruhom vojne prostor v svoji hiši ponudil za tajno skrivališče orožja. »Na srečo nam tega orožja nikoli ni bilo treba uporabiti za boj,« zadovoljno pove. Med pripravami in vojno je bil pomočnik komandirja voda Teritorialne obrambe Loška dolina. Ta specialni vod je štel 28 moških, v glavnem domačinov. Delovali so na območju Babnega Polja.

Vod je vsak dan patroljiral vse do Gomanc, kjer je bilo razgledišče proti Kvarnerskemu zalivu, na območju, po katerih bi lahko v Slovenijo vdrl Reški korpus. Obstajala pa je tudi možnost

vdora diverzantskih enot JLA in zaradi pogostega preletavanja helikopterjev tudi zračnega desanta. S hrvaškimi policisti iz Čabra so bili v dobrih odnosih in dogovorili so se, da jih obvestijo, če bi

zaznali premike vojske proti Sloveniji. Veliko podporo so jim dajali tudi Babnopoljci. Podobnik s ponosom pove, da je v Babnem Polju zaplapolala ena prvih slovenskih zastav na meji.

Enota je bila na tem območju že kakšen mesec in pol pred osamosvojitveno vojno. Izvajali so različne aktivnosti, izobraževanja in urjenja. Pri načinu vodenja je moral upoštevati, da so si ljudje po karakterju različni. Tako je lahko zagotovil, da so aktivnosti potekale uspešno in da ni prihajalo do nesoglasij. Pri tem so mu nedvomno pomagale izkušnje, ki jih je pridobil med služenjem vojaškega roka in v Teritorialni obrambi od leta 1970 dalje, ko je bil imenovan za pomočnika občinskega načelnika narodne zaščite za občino Cerknica.

Podobnik se spominja tudi časa pred osamosvojitvijo, ko naj bi na zahtevo JLA Teritorialna obramba orožje morala vračati v skladišča jugoslovanske vojske. Takrat je bil v Cerknici načelnik Teritorialne obrambe Tomaž Krek. Odločili so se, da orožja ne vrnejo. »Pojavila se je dilema, kako ga zaščititi,« razlaga Podobnik, ki je nato predlagal, da ga skrijejo in pri tem za skrivališče ponudil prostor v svoji hiši v Ložu. Kljub nekaterim pomislekom je bil predlog sprejet. Sam ni okleval, čeprav se je zavedal, da bi bili ogroženi tudi njegova žena in otroci, če bi orožje odkrila vojaška policija. S tovarnjakom so pod okriljem noči pripeljali 30 zabojev orožja, od protitankovskih min, pištol TT in nemških brzostrelk do Ambrusov, in ga skrili v prazen prostor v nenaselje-

Miroslav Podobnik pred napisom, ki spominja, da je bilo v njegovi hiši tajno skladišče orožja.

Svoja tajna skladišča orožja je poleg Teritorialne obrambe imela tudi tedanja milica. Orožje so v hrambo dali le najbolj zaupanja vrednim ljudem.

nem pritličju Podobnikove hiše. »Vse je potekalo brez težav, po eni strani zato, ker takrat še nismo imeli javne razsvetljave, po drugi strani pa nam je na roko šlo tudi vreme, ki je bilo tisto noč slabo.« Da skriva orožje, ni vedel nihče, niti žena ne.

»Na srečo nam tega orožja nikoli ni bilo treba uporabiti za boj,« zadovoljno pove Podobnik. »Uporabili smo ga le za vaje in preizkus delovanja, v tem času smo bili na usposabljanju tudi na

poligonu na Bloški Polici. Ko je šel zadnji vojak v Koprno na ladjo, takrat je prišla depeša, naj orožje vrnejo vsi, ki ga posedujejo. Pri tem ni bilo nikakršnega problema. Vse orožje je prišlo nazaj.« Da je bilo pri Podobniku leta 1990 in 1991 tajno skladišče orožja, spominja obležje, ki je bilo po dolgem prizadevanju, da dogodki in dejanja za osamosvojitve Slovenije ne bi odšli v pozabo, odkrito šele lani.

• Borut Kraševc

FOTO: BORUT KRAŠEVEC